

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 2

MAJ 1951

7. AARG.

Generalforsamlingen

Med Aage Jensen som dirigent afholdt klubben sin ordinære generalforsamling mandag den 5. marts i Park-restauranten.

Inden formanden aflagde beretning, mindede han i nogle smukke ord om afdøde ors. **Hans Madsens** betydning for Frem. Medlemmerne paa hørte talen staaende.

I sin beretning berørte formanden de vanskeligheder, klubben var kommet ud for ved den store afgang af 1. holdsspillere, og de dispositioner, som havde maattet foretages ved rekonstruktionen af 1. hold. Dispositioner, som ikke havde været uden en vis risiko, men som i 1. omgang havde givet et tilfredsstillende resultat, uden at man derfor skulle henfalde til den tro, at alle problemer nu var løst. Tværtimod, udtalte formanden, ligger der mange uløste problemer forude for det unge 1. hold, men med samme flid og interesse for arbejdet og med samme gode kammeratskab, kan ogsaa disse problemer løses paa en tilfredsstillende maade.

Formanden nævnte holdenes placeringer og knyttede nogle kommentarer dertil, og udtalte sin glæde over, at det var lykkedes at gennemføre en storstilet vintertræning i to gymnastiksale. Det ville utvivlsomt give sig udslag i en forbedret teknik for ungdomsholdene, og dermed var vejen skabt til bedre boldspil.

Byggesagen var foreløbigt stillet i bero paa grund af tidernes ugunst, men bestyrelsen ville udnytte den mindste chance til eventuelt at gennemføre et mindre projekt, da vi ellers maa forudse, at maatte stoppe for tilgangen til ungdomsafdelingen i perioder. En udvej ville maa ske vise sig, idet man fra Københavns Idrætspark havde faaet at vide, at Baunehøjbanerne nu ville blive gjort færdige, idet man blot ventede paa tilladelse til at bygge et omklædningshus derude, og klubben havde i sin tid faaet et løfte om en vis fortrinsret til benyttelsen af dette anlæg.

Til slut takkede formanden 1. hold for den gode indsats, der gav løfte om en pæn placering, og takkede juniorinspektøren, **Børge Mosfeldt**, og alle trænerne i yngre afdeling for godt og interesseret arbejde samt alle, der iøvrigt havde udført et arbejde for klubben i det forløbne aar.

Ingen bad om ordet til formandens beretning (vel et særsyn i klubbens historie) som blev enstemmigt godkendt.

Kassereren aflagde derefter det reviderede regnskab, som balancerede med 166.000 kr. og knyttede nogle kommentarer til enkelte poster.

Louis Østrup stillede nogle spørgsmaal til enkelte poster, som kassereren besvarede, hvorefter regnskabet blev godkendt enstemmigt.

Formanden forelagde forslaget om en mindre

kontingentforhøjelse af alle kategorier af medlemmer og motiverede det ganske kort.

Fl. Hermann var bange for, at forhøjelsen ville gøre mere skade end gavn navnlig for yngre afdeling og mente ikke, at det derved indkomne beløb spillede nogen rolle for klubbens budget. Foreslog en større stigning for senioren, saledes at det nuværende kontingent kunne bibeholdes for yngre afdeling.

Flere medlemmer støttede bestyrelsens forslag bl. a. **B. Langvold**, som mente, at forhøjelsen ikke var stor nok.

Formanden replicerede til udtalelserne og udtalte, at dersom prisudviklingen yderligere skulle gaa klubbens økonomi imod, havde bestyrelsen jo den udvej at indkalde til en ekstraordinær generalforsamling med forslag om yderligere kontingentforhøjelse. **Fl. Hermann** trak sit forslag tilbage, hvorefter bestyrelsens forslag blev vedtaget med alle stemmer mod 7.

Formanden blev genvalgt med akklamation. De to bestyrelsesmedlemmer, **Anders Henriksen** og **Knud Frederiksen**, genvalgtes ligeledes med akklamation ligesom valg af suppleanter og revision skete paa samme smertefrie maade.

Kun ved valg af spilleudvalg for fodbold opstod en kort diskussion paa grund af nyforslag, men ved en skriftlig afstemning genvalgtes det gamle spillevalg: **Albert Olsen, Leif Knudsen** og **Arne Jørgensen**.

Valg af spilleudvalg til cricket var genvalg.

Under „Eventuelt“ efterlyste **Louis Willadsen** oplysning om den afholdte indendørs-turnering i fodbold i formandens beretning. Mente ikke at spillet havde sportslig interesse eller betydning, men var bange for, at det var direkte skadeligt.

Ib Bengtsson ville foreslaa, at de klubber i provinsen, der inviterede vore drenge skulle have vort 1. hold paa favorable vilkaar til træningskampe.

Formanden svarede **L. Willadsen**, at beretningen om indendørs fodbold hørte med til næste aars beretning, men gav dog **L. W.** medhold i nogle af de anførte betragtninger. Mente dog ikke at spillet ville være farligt, naar blot det haarde spil stoppedes og havde det indtryk, at det morede spillerne. Kunne ikke sige noget om arrangementet blev gentaget. Til **Ib Bengtsson** svarede, at de beløb, klubben fik ind for træningskampe i provinsen, kun lige dækkede udgifterne, og det var endda ikke tilfældet ved alle arrangementer.

Med de traditionelle leveraab for klubben og dirigenten sluttede generalforsamlingen.

G. H.

Saa gik foraaet 1951

Ja, saa er et enerverende foraar overstaaet for de fleste af klubberne i 1. division, og hvem havde egentlig tænkt sig, at vi skulle komme med i den forrygende »opløbskamp« om at undgaa sidstepladsen. Vi havde 11 points i behold fra efteraarets kampagne, og troede os i sikkerhed, idet vi ikke regnede med at kunne undgaa at faa en 5—6 points, som skulle være fuldstændig sikkerhed. Ja — vi regnede endda med en fin chance for en placering lige i nærheden af toppen.

Vi fik points'ene som klarede pladsen i 1. division, men først paa den »alleryderste dag«. Kamp efter kamp gik hen i dette forrykte foraar, uden at holdet kom i fodslag. Det blev til et par sølle points for uafgjorte kampe og — som sagt — først paa den alleryderste dag kom sejren, der bragte sikkerhed og kom paa en maade, saa man greb sig selv i at sige: Hvorfor i alverden kunne holdet ikke tage sig sammen til en saadan indsats i tidligere kampe?

Den nærmeste forklaring herpaa maa vel være, at holdet endnu mangler en masse i rutine og erfaring — træningsarbejdet og kondition har ikke været forsømt — og saa, at det gode efteraarsresultat maa have givet spillerne en falsk følelse af, der var fred og ingen fare, det kommer nok, vi kunne jo vinde i efteraaet, saa hvorfor skulle vi ikke kunne gøre det igen. Indtil det altsaa blev dødsens alvor.

Har det været saadan, at spillerne inderst inde, uden at det har givet sig udtryk paa anden maade end en ikke 100 pct. indsats i hver enkelt kamp fra start, har haft en saadan følelse, ja — saa har dette foraar givet dem en ganske alvorlig advarsel om, at i fodbold kan man ikke regne med noget som sikkert, dér kommer ikke noget dumpende af sig selv, man maa kæmpe sig til det. Ja, det har vel givet dem en erfaring paa et saa tidligt tidspunkt i deres unge karriere, at det har gavnet dem for de kommende aar.

Og saa kan man passende fortælle dem, at hvis man vil gøre sig haab om at vinde mesterskaber og pokaler, saa skal hver eneste, — *hver eneste* — kamp spilles som kampen mod KB. Der er ikke raad til at slappe af i blot en enkelt. Eet point, ja — eet maal kan være afgørende baade for mesterskaber og nedrykning. Det er haarde

betingelser, men jo før man erfarer, at saadan er det endnu engang, jo før faar vi igen et hold, der er modent til at være med i toppen igen. Og jeg tror at netop denne afsluttede turnering maa have givet dem en masse af nyttig lærdom, som vil komme dem tilgode i fremtiden.

Kvaliteten af det spil vi har set i 1. division her i foraaet har været under al kritik. En del maa selvfølgelig tilskrives den forfærdelige bane som Idrætsparken har budt spillerne næsten hele foraaet. Det er et helt kapitel for sig selv, som jeg maaske senere kan vende tilbage til, men den største del maa sikkert tilskrives den haarde kamp for at undgaa nedrykning, som fik de fleste af holdene til at gaa paa banen med ørene tudet fulde af klublederne om, hvor vigtigt det var at vinde. Spillerne var nervøse, kravet til dem var: safety first og resultatet: en serie af kampe med planløst sparkeri og tilfældige maal, brændte chancer, brændte straffespark, voldsomt spil osv. osv. . . . Kort sagt, man savnede spilleglæde hos spillerne.

Kvaliteten af spillerne idag er selvfølgelig ikke god (det vil koste os henimod 10 aar at overvinde det knæk, som deltagelsen i de olympiske lege gav os) men bedre bliver den absolut ikke ved en foraarsturnering som den nys afsluttede, hvor destruktive metoder er sat i højsædet. Et bevis for, at det er muligt at spille baade morsomt og underholdende bold med glimt af det rigtige gav kampen Frem—AB mig, idet der i denne kamp, hvor intet var paa spil, vistes noget af foraaets bedste spil. Havde det ikke blæst saa nederdrægtigt den aften og havde banen været lidt blødere og jævnere, vil jeg tro at spillet kunne være blevet endnu bedre.

Og man taler stadig i fuldt alvor om at udvide divisionerne til 12 hold med to hold til nedrykning og paa den maade forøge antallet af »nervekampe« (se udklip af OB's medlemsblad andet sted) og at det er vejen frem for dansk fodbold. Man skal ikke bruge stærke ord, men jeg vil dog have lov til at sige, at man er forrykte hvis man tror at det er vejen frem, at man dræber spilleglæden hos spillerne. Idræt er leg og skal leges med en passende alvor og for konkurrenceidrætsmænd med et maal for øje. Men kom ikke og fortæl mig, at de 6-7-8 nedryknings-truede hold i dette foraar har glædet sig til legen. Og har det ikke paavirket dem i deres »civile« arbejde til dagligt at skulle tænke paa de for deres klub saa alvorlige kampe, der forestod, og har man saa ikke forflygtiget idrættens ide?

Publikum vil have dramatik og nervepirrende underholdning, ellers kommer de ikke, siges der. Men er det ikke bedre, at lade professionelle artister sørge for det og ikke amatører? Og her skal bemærkes, at trods den dramatik og de mange haarde kampe foraaet har budt os, vil dette foraaers tilskuertal komme til at ligge langt under ifjor.

Red.

Boldklubben FREM

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.
 Telefon: Valby 1317 - 1331.
 Medlemstelefon: Valby 1331.
 Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).
 Postgirokonto: 65,388.

Louis Østrup

75 aar

Den 23. maj bliver generalkonsul Louis Østrup 75 aar og klubflaget vil gaa til tops for denne klubbens „grand old man“.

Naar man i „gamle dage“ nævnte „Frem“s navn, var der to navne, som straks laa een paa tungen samtidig, Julius Andersen og Østrup. „Julle“ som formand og Østrup som kasserer er de to, som har baaret klubben gennem mange vanskeligheder, Østrup paa den vigtige post som kasserer i en tid, hvor pengene var meget smaa, og hvor der var al mulig brug for Østrups sans for økonomi og viden om penges værdi.

Utallige er de tjenester, han har ydet sin gamle forening og dansk boldsport, som har nydt godt af hans administrationstalent og repræsentative evner i Østrups periode som formand i DBU og vicepræsident i FIFA.

Vi glæder os over Østrups gode helbred i denne høje alder, der tillader ham aldrig at svigte ved kampene i Idrætsparken og til at aflægge ret hyppige besøg i Valby for at overvære træningen i ungdomsafdelingen — for ikke at tale om klubbens generalforsamlinger, hvor han er første mand med vaagen kritik og kloge bemærkninger.

At Østrup har faaet alle boldsportens hæders- emblemer og klubbens guldnaal, nævner vi kun for fuldstændighedens skyld, og at han stadig har en vis tilknytning til idrætten, idet han er

Dødsfald

Et af vore ældre medlemmer, stenhuggermester Stefan Rasmussen, er afgaaet ved døden. Stefan Rasmussen blev medlem af klubben ved aarhundredets begyndelse og kom fra boldklubben Dana. Han var en udmærket back paa vort hold, men spillede ogsaa en god halfback, hvilken plads han bestred paa Danmarks første olympiske fodboldhold ved legene i Athen i 1906.

Ogsaa som atletikmand gjorde han sig smukt bemærket, idet han to gange vandt det danske mesterskab i femkamp samt flere gange var medlem af det danske mesterhold i stafetløb.

Da han flyttede sin forretning til Ordrup, spillede han videre for Skovshoved I. F. og var i nogle aar et virksomt medlem i klubbens administration.

Indtil sin død forblev han et trofast og interesseret medlem af „Frem“.

S.

Boldklubben „Frem“ Regnskab.

fra 15 Oktober 1894 til 9 April 1895.

<i>Indtægt.</i>		<i>Udgift.</i>	
<i>Rasteholdning af Kæmpe</i>	<i>x 3 06</i>	<i>Kvartaler fra 2/10 94 - 1/5 95</i>	<i>107 60</i>
<i>Romborgskul, Passive</i>	<i>19 01</i>	<i>Linnéold - Andersen</i>	<i>x 33 00</i>
<i>Uthire</i>	<i>x 121 75</i>	<i>B. Kaagaard</i>	
<i>Juniorer</i>	<i>12 25</i>	<i>Rest af kasse fra Fodbolden</i>	<i>x 6 52</i>
<i>Chitra</i>	<i>11 30</i>	<i>Res. kasse og konjunktur skat</i>	<i>x 14 76</i>
<i>Indskud</i>	<i>2 00</i>	<i>Anskaffelse af Reparation</i>	
<i>B. Kaagaard, Gave</i>	<i>x 6 52</i>	<i>af Linnéoldens</i>	<i>x 5 25</i>
<i>Linnéold - Andersen</i>		<i>Boordering, foto og kuffetage</i>	<i>x 13 76</i>
<i>Godtgørelse fra Regning</i>	<i>x 5 00</i>	<i>Saldo</i>	<i>x 1 51</i>
<i>C. Frimann</i>			
<i>Andel i Skovshovedskudning</i>	<i>x 1 00</i>		
	<i>Sum 182,38</i>		<i>Sum 182,38</i>
<i>Rasteholdning og nyt Regnsk.</i>	<i>1 51</i>		

Revideret d. 9 April 1895

Louis Østrup

Revideret og rigtig befundet

William Kastrup *Charles Kalluf*

10/4 95 *W. Kastrup*

Østrups første regnskab som kasserer i Frem

formand for bestyrelsen i „Københavns Idræts-park“.

Vi ønsker, at vi endnu i mange aar maa have den glæde, at se Østrups ranke skikkelse i klubben og Idrætsparken og ønsker hjertelig tillykke med den „runde“ fødselsdag. Sv.

CRICKET

Testmatch

Den fjerde testmatch spillede i Adelaide, og igen vandt Australien lodtrækningen og gik først til gærdet; det blev til en første innings paa 371, hvoraf Morris scorede 206. Englands svar herpaa var 272, og der skete her det usædvanlige, at Len Hutton, som aabnede for England, scorede 156 not out; det er kun sket een gang før, at aabningsgærdet i en testmatch har holdt en hel innings, det skete for 59 aar siden, og spillerens

navn var Bobby Abel fra Surrey. Matchen i Adelaide vandtes med 274 runs af Australien, som saaledes tog føringen 4—0 i rubberen.

Endelig i den femte og sidste match i Melbourne fik de haardt kæmpende englændere belønning i form af en sejr. Australien gik endnu en gang først til gærde, men Bedser og Brown kastede som aldrig før, og Australien naaede kun 217. England scorede i første innings 320, heraf havde Hutton 79 og R. Simpson 156 not out. I anden innings scorede Australien 197, og England havde nu chancen og benyttede den, for tabet af 2 gærder scoredes de nødvendige runs, og sejren blev saaledes paa 8 staaende gærder. Meget retfærdigt var det, at Hutton lavede »the winning hit« og gik not out med 60, og hans average for testserien blev 88,83, et usandsynligt godt resultat, naar man tager i betragtning, hvor lidt støtte han fik af de øvrige batsmen, paa et par undtagelser nær.

Det var Englands første sejr i Australien siden 1936, og det engelske hold, der rejste ud som en flok dødsdømte i september, vendte hjem et halvt aar senere og blev modtaget som mandfolk, der havde kæmpet haardt og aftvunget respekt, især for deres kampaand. h. o.

Fra O.B. medlemsblad har vi laant følgende:

Masser af tid — bare den udnyttes

12 hold i alle divisioner og landspokalturnering

De vise mænd i DBU har talt, og som det efterhaanden er blevet skik og brug, har man efter bedste evne lagt en plan for Danmarksturneringen, der som sædvanlig gør den til noget, der hurtigst muligt skal jaskes igennem, for at andre og „vigtigere“ interesser kan plejes. Selv om det endnu ligger hen i det uvisse, hvem der faar den tvivlsomme ære at maatte rykke ned fra 1. til 2. division, har turneringsudvalget gjort deres til, at det hele bliver saa tilfældigt som muligt. Spillerne paa holdene kan selvfølgelig gøre en lille smule fra eller til, men i hovedsagen bliver det held og uheld, der afgør denne vigtige fase af vor fornemste turnering, idet man kan sige sig selv, at det er umuligt at gennemføre det sammenpressede program, uden at en eller flere spillere maa ligge over i nogle af kampene. Paa det omraade er vi særligt uheldigt stillet, idet vi paa et tidspunkt, hvor uheldene først skal til at rydde op paa holdene, allerede har 2 af vore bedste spillere paa skadelisten.

Naar man tænker paa, hvorledes det i Sverige

er muligt at gennemføre en dobbeltturnering med 12 hold og alligevel faa tid til saavel landskampe som internationale kampe baade i Sverige og rundt om paa hele kloden, skønt sæsonen dér er langt kortere, kan man ikke lade være at tænke paa, om der ikke kan findes en udvej til at forbedre forholdene her, saa de danske turneringer kan gennemføres paa en sportslig forsvarlig maade.

Hvis man tager en kalender og tæller de anvendelige spiledage op, vil man se, at der er masser af tid til at gennemføre en turnering med 36 hold fordelt i 3 divisioner med 12 hold i hver, og desuden bliver der tid til en landsomfattende cupturnering for samtlige 36 hold, plads til 4 landskampe foruden en hel maaned til private arrangementer i maj maaned. Det er ikke tid, der mangler. Den skal bare udnyttes langt mere rationelt, end det hidtil har været tilfældet.

Paa nedenstaaende skema, der selvfølgelig er temmelig løst opstillet, har vi prøvet at skitsere, hvorledes en sæson 1950—51 kunne være tilrettelagt med det ovenfor nævnte antal hold.

absolut

ABSALON

naar Forsikring skal tegnes

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation af
alle Musikinstrumenter

13. august: 4 indledende cupkampe
20. august: 1. omgang cup
27. august: 2. omgang cup
3. septbr.: Danmarksturneringens 1. spilledag
16. septbr.: Danmarksturneringens 2. spilledag
17. septbr.: Danmarksturneringens 3. spilledag
24. septbr.: Danmarksturneringens 4. spilledag
1. oktober: Landskamp 1
8. oktober: Danmarksturneringens 5. spilledag
15. oktober: Danmarksturneringens 6. spilledag
22. oktober: Danmarksturneringens 7. spilledag
+ cup 3. omgang
29. oktober: Danmarksturneringens 8. spilledag
19. no 5. novbr.: Landskamp II
12. novbr.: Danmarksturneringens 9. spilledag
+ cup 4. omgang
19. novbr.: Danmarksturneringens 10. spilledag
+ cup 5. omgang (finale)
26. novbr.: Danmarksturneringens 11. spilledag
3. decbr.: udsatte Danmarksturneringskampe fra
cup 3. omgang
10. decbr.: udsatte Danmarksturneringskampe fra
cup 4. omgang
17. decbr.: udsatte Danmarksturneringskampe fra
cup 5. omgang.

Lad os først se lidt paa efteraareprogrammst. Ved at spille 4 indledende cupkampe kommer man ned paa 32 hold, dvs. et antal deleligt med 8, hvilket er det primære i enhver cupturnering. Da saa mange hold stadig er impliceret i cupturneringen overlader man fuldstændigt de næste 2 søndage til denne turnering, men da antallet heretter er reduceret til 8 hold, er der absolut ingen grund til at de øvrige 28 hold skal ligge stille, fordi der enkelte steder skal spilles cupturnering. Det er altsaa samme princip, som anvendes i England, hvor man sandelig ikke har grund til at klage paa interessen for cupkampene, selv om der samtidig spilles almindelige turneringskampe. I den resterende del af sæsonen spiller man altsaa turneringskampe og cupkampe paa de samme spilledage, idet selvfølgelig de hold, der stadig lever i cup'en faar de alm. turneringskampe udsat. Til dette brug har man hele december maaned. Kalamiteten med uafgjorte cupkampe kommer man om ved at afgøre alle kampe, evt. finalen undtaget, ved en straffespakskonkurrence, saafremt den ordinære kamp ender uafgjort. Saa er der yderligere de 2 landskampsøndage. Da man almindeligvis kan regne med en udekamp og en hjemmekamp, ser vi ingen grund til, at fodboldspillet helt skal ligge stille, fordi et hold evt. spiller i Jugoslavien eller et lignende afsides sted, men paa skemaet er dagene helt fri. De kan jo evt. bruges til unionskampe.

Ser vi derefter paa foraarssæsonen, ville skemaet se saaledes ud:

11. februar: evt. udsatte kampe fra efteraaret
18. februar: evt. udsatte kampe fra efteraaret

25. februar: Danmarksturneringens 12. spilledag
4. marts: — 13. —
11. marts: — 14. —
18. marts: — 15. —
25. marts: — 16. —
1. april: — 17. —
8. april: — 18. —
15. april: — 19. —
22. april: — 20. —
29. april: — 21. —
6. maj: — 22. —
13. maj: private arrangementer
20. maj: private arrangementer
27. maj: private arrangementer
3. juni: private arrangementer
10. juni: private arrangementer
10. juni: København—Provinserne
17. juni: Landskamp III
24. juni: Landskamp IV

Fordelen ved ovenstaaende program er, at alle hold er i ilden hver uge, og der bliver hver gang ca. 8 dage mellem kampene, idet helligdage midt i ugen som skærtorsdag, langfredag, Kr. himmelfartsdag og st. bededag ikke er anvendt. I særlig paakrævede tilfælde kan de bruges til at afvikle udsatte kampe, men det bør være undtagelsen.

Den første indvending mod ovenstaaende vil komme fra de københavnske klubber, der med det samme vil erklære, at der ikke er plads til kampene i København, og denne indvending er selvfølgelig rigtig, saalænge hele tilrettelæggelsen af danske fodboldturneringer skal baseres paa en enkelt bane, der maaske er den sletteste af samtlige baner, der bruges til danmarksturneringskampe. Regner man med, at 1. division med 12 klubber ville faa f. eks. 7 københavnske hold, ville det sige, at man i uheldigste tilfælde ville faa 6 hjemmekampe i 1. division paa en enkelt søndag, foruden en del i 2. og 3. division, og det blev da nødvendigt at sprede kampene paa flere baner. Paa staaende fod kan vi nævne Idrætsparken, Gentofte stadion, Sundby Idrætspark, Emdrupparken, Trekanten, Frederiksberg stadion, HIK's bane, samt den planlagte bane paa Stadion paa Østerbro, men der findes sikkert flere, som kunne indrettes til at tage et større antal tilskuere.

Ja, men publikum vil ikke saa langt ud, vil man indvende. Mon? Vi tillader os at tvivle. I første omgang kunne man passende lukke Idrætsparken et helt aar, saa den kunne faa den haardt tiltrængte hvilepause, den behøver. Er der nogen, der tror, at folk derfor holdt op med at gaa til fodbold i København? Langt snarere ville man skabe nye publikumsskarer, idet der ganske givet findes mange flere mennesker, der interesserer sig for fodbold, end det gennemsnitlige antal i Idrætsparken lader formode.

Sammenligner man de byer, der i dag har hold i 1. division, ser forholdet omtrent saaledes ud:

København	1.100.000	15.000	1,36
Aarhus	150.000	8.000	5,33
Odense	105.000	7.000	6,66
Esbjerg	50.000	6.000	12,00
Køge	12.000	3.000	25,00

Tallene viser, at København er langt den daarligste fodboldby af de 5. Skulle der være noget i vejen for at sætte procenten op til 2 eller 3. Det er givet, at mangen en tilskuer paa Amager, i Valby eller Hellerup kun gider at gaa i Idrætsparken, naar der er noget særligt paa tapetet, men mon han ikke ulejlige sig, hvis der foregik et

eller andet lidt nærmere ved den hjemlige arne. Ved at flytte kampene ud omkring ville man skabe et stampublikum om de forskellige baner, der saa ville blive mere eller mindre øget efter de enkelte kamps interesse. Det hold, der i øjeblikket var i vælten, ville faa det største publikum, men det er jo det samme, som i øjeblikket — og forøvrigt altid — gør sig gældende. Der ville maaske gaa et par aar, inden publikum havde vænnet sig til det, men i det lange løb ville økonomien sikkert blive lige saa god, naar man tager det øgede kampantal i betragtning.

Der kan siges mange andre ting om forslaget. Man maa saaledes huske, at det skitserede program er noget elastisk, idet der selvfølgelig kan spilles kampe saavel lørdag eftermiddag som 2. paaske- og 2. pinsedag, hvilket ikke fremgaar af skemaet. Hovedsagen er blot, at man maa bort fra den for spillerne uforsvarlige fremgangsmaade med at lade dem spille turneringskampe med 2—3

dages mellemrum og tit mod hold, der har haft en forsvarlig hvilepause paa 8 dage. En anden stor fordel er, at mange af de irritationemomenter, der kun tjener til stadig at sætte skel mellem København og Provins til skade for dansk fodbold som helhed, ville forsvinde, idet der blev tid til at pleje de særinteresser, som efterhaanden under den nuværende ordning er blevet det, hvormed alt skal dreje sig, selv om man nok saa tit indenfor ledelsen slaar sig for brystet og erklærer, at Danmarksturneringen gaar fremfor alt. I alt andet forhold vedrørende staar England som det store forbillede for os. Hvorfor saa ikke ogsaa lade den engelske turneringsordning blive gældende her i landet? Er det virkelig nødvendigt, at dansk fodbold skal gennem en total sprængning for at indføre forhold, der er værdige for et demokratisk land? Vi vægrer os ved at tro det, skønt kendsgerningerne i saa lang tid har vist noget andet.

L.

Hvem vil krig? — og hvem truer?

Fra „Kastrup Boldklub“s medlemsblad klipper vi følgende:

Det synes, som om de ulmende gløder — forholdet mellem København og provinsen — skal slaa ud i lys lue til sommer.

Det af DBU nedsatte udvalg bestaaende af 3 provinsianere og 2 københavnerne, der skal fremsætte forslag til revision af forbundets love, er vist bunduenige. Navnlig skal det være spørgsmaalet om valg af formand, som efter lovene skal vælges blandt de københavnske repræsentanter, der skaber blæst. Forskelligt tyder paa, at provinsianerne — især fynboerne — er stemt for at faa taget et endeligt og afgørende opgør med København paa sommerens repræsentantskabsmøde i DBU.

En københavnsk fodboldleder — man kan vel gaa ud fra, at det er en „Stævne“mand, udtalte 2. paaskedag til B.T.:

„Vil provinsen krig, er vi parat til den.“

Det lyder stort — men hvordan har „Stævne“manden tænkt sig, at Stævnet skulle føre en saadan kamp? Vil de københavnske klubber udenfor Stævnet støtte Stævnet i den forestaaende kamp mod provinsen?

Dansk Boldspil Union tæller i dag mere end 350.000 medlemmer — en temmelig stor procent af hele Danmarks befolkning. Hele denne kolossale idræts-organisation kontrolleres faktisk af Stævnet, d. v. s. de fem københavnske 1. divisionsklubber samt Fremad-Amager og ØB fra 2. division.

Disse fem 1. divisionsklubbers enevælde — Fremad og ØB har sikkert ikke meget at skulle have sagt — stammer helt tilbage fra bold-

spillets barndom, da disse klubber dannede grundlaget for DBU. Efterhaanden har disse fem klubber „taget saa godt for sig af retterne“ og stridt saa stædigt mod den naturlige udvikling, at den store mængde inden for DBU — saavel provinsunionerne som de øvrige københavnske foreninger — ikke skylder dem nævneværdigt hensyn for det udførte pionerarbejde.

Der er gaaet saa stærkt skred i udviklingen, at provinsianerne og de københavnske klubber uden for Stævnet „Sammenslutningen af 1936“ med den enorme udviklings hjælp er i færd med at presse Stævnet op i en krog.

Mon ikke Stævnet staar sig godt ved at gaa med til en hensigtsmæssig ændring af DBU's struktur — en ændring, som den rivende udvikling kræver, og som vil bidrage til et mere frugtbart samarbejde paa tværs af interesserne.

Skal det være, kan de københavnske klubber uden for Stævnet danne egen lokal Boldspil-Union og sammen med Provinsunionerne en intakt Dansk Boldspil-Union. Sker dette, tror jeg, at det ikke vil vare længe, før interessen for Stævne-klubberne vil dale ganske betydeligt, saa Stævnet gør sikkert bedst i — for egen og iøvrigt ogsaa for dansk fodbolds skyld — at finde sin naturlige plads i dansk fodbolds højere sammenhæng.

Det er afgjort, at Stævnets nuværende magt skal knækkes for dansk fodbolds fremtids skyld, ogsaa om det skal blive nødvendigt at realisere planer, som de her skitserede; men lad os se, om ikke „Stævnet“s krigerske repræsentant ved nærmere eftertanke finder forhandlingens vej den mest farbare.

Arne Thorius.

HEINRICH PEDERSEN

Griffenfeldtsgade 1

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor... den smukkeste Ring til den billigste Pris

★ SENIORES ★

Det synes, som om det kniber lidt med at komme igang med at tjene points her i foraarssæsonen; men det er vel kun en periode, som vi kommer over, ligesom vi er kommet over andre lignende perioder.

For 1. holds vedkommende er det jo kun blevet til 2 points i de første 3 kampe, men vi havde jo det uheld i vor første kamp at møde et veloplagt og vespillende Køge-hold. Da saa ydermere vort hold efter tyve minutters spil glemte den taktiske aftale, ja, saa maatte det jo gaa galt, Køges innerwings og fløjhalbacks fik for meget spillerum, og dette i forbindelse med daarlig opdækning førte til 3 hurtige maal til Køge i første halvleg; og da vor offensiv i anden halvlegs begyndelse kun gav et enkelt maal, var nederlaget en kendsgerning, og vi mistede helt kontakten med AB.

Den næste kamp mod B 1903 vil ikke blive mindet for godt spil, men holdet sloges for at faa points, og trak sig tilbage med et enkelt. Det burde dog have været to, hvis ikke vi var blevet udsat for en kendelse helt ud i det blaa, da Arnes maal fra 30—35 meters afstand blev underkendt til almindelig forbløffelse for alle.

Endelig har holdet saa tjent et point mod AGF i Aarhus, og det er et godt resultat mod et af topholdene ude. Holdet har endnu chancen for at slutte i den bedste trediedel af divisionen, men det vil blive haardt at faa points'ene hjem, da vi mangler alle klubberne nederst i rækken, som kæmper desperat for at undgaa sidstepladsen.

Der er jo en kamp som aldrig før i 1. division, men jeg kan ikke slutte mig til den store glæde, som visse klubledere giver udtryk for, naar de udtaler sig om den jævnbyrdighed, der nu er opnaaet. Man er tilbøjelig til at overse, at jævnbyrdigheden er opstaaet ved, at en del af toppen er blevet ringere, og ikke ved at bundholdene er gaaet væsentligt frem i spillestyrke. Efter min mening er der ikke noget glædeligt for dansk fodbold i en saadan opstaaet jævnbyrdighed, snarere tværtimod.

Hvad sekundaholdene angaar, kunne points-høsten jo ogsaa have været større, men jeg tror stadigvæk paa, at vore hold, naar alle de unge mennesker er spillet ind, nok skal vide at hævde

sig. Der er jo ikke noget i vejen med træningslysten, saa resultaterne skal nok komme, men selvfølgelig har vi jo lov til at give den en tand ekstra i de kommende kampe.

Ja, her havde jeg egentlig stoppet, men da medlemsbladet er blevet noget forsinket, er det blevet muligt at faa noget mere med om 1. hold.

Som det fremgaar af det foranstaaende, var jeg efter AGF-kampen stadig sikker paa, at vi ville stutte i den øverste trediedel af tabellen, men situationen udviklede sig jo efterhaanden saaledes, at vi kom direkte i farezonen gennem en række sløje kampe. Endelig i kampen mod OB viste holdet noget af det gamle kamphumør, og kampen burde efter spillets fordeling have været vundet, men store chancer blev spildt. Og efterhaanden fik alle de øvrige klubber skrabet saa mange points sammen, at vi var tvunget til at skulle have points i den næstsidste kamp mod KB, det var faktisk knald eller fald.

Det blev heldigvis knald. Holdet spillede, som vi vidste, det kunne spille, godt tempo hele vejen, og en hel del af det gode spil fra efteraaret kom frem igen. Vi var klart de stærkeste fra først til sidst, men jeg skal love for, at det lettede at høre dommeren fløjte kampen af.

Jeg vil ikke slutte, før jeg har givet vore mange tilhængere uden for snorene en tak for den maade, hvorpaa de støttede holdet i denne vigtige kamp. Det betyder saa meget for holdet at faa opmuntringer ude fra, og vort publikums andel i denne sejr paaskønner holdet.

h. o.

Bridgeturneringen

Vinterens overstaaede bridgeturnering blev afsluttet med følgende resultater for de førende par efter et spændende løb:

Mesterskabet:

Nr. 1: Svend Pedersen—Vilh. Skousen, 1016 p.

Nr. 2: Hartvigsen—L. Svane 1009 p.

Nr. 3: Leo Nielsen—Fl. Hermann 927 p.

Handicapturneringen:

Nr. 1: Kurt Nielsen—T. Blom 1093 p.

Nr. 2: A. Nordahl—A. Petersen 1073 p.

Nr. 3: A. Henriksen—Sofus Nielsen 1057 p.

En kamp mod AB med 3 fire-mandshold blev tabt med 1—2, idet 1. hold vandt, medens 2. og 3. hold maatte „ned med nakken“.

Vi siger tak for en hyggelig „bridge-vinter“ og haaber paa større tilslutning næste vinter.

Turneringsudvalget.

ALT TIL AL SPORT

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

Kommentar ...

Da vi synes, det kan have interesse for vore medlemmer, hvad man i denne tid tænker og skriver andre steder, har vi ikke kunnet modstaa fristelsen til at optage de inde i bladet staaende artikler.

De er jo begge symptomatiske for det raseri, der hersker mod „Stævnet“ ude omkring, og — medens det ikke er noget nyt at høre disse toner fra provinsen, er det maaske for nogle herhjemme overraskende at se saa skarp en udtalelse i en københavnsk boldklubs medlemsblad.

Uden at ville komme ind paa nogen polemik med de to blade, synes det mig paa sin plads at komme med et par enkelte bemærkninger.

Først artiklen fra OB's medlemsblad med det store skematiske forslag til en udvidet danmarksturnering og samtidig en landsomfattende pokalturnering, som jo ser nydelig ud paa papiret. Det maa være en speciel fynsk kæphest, der her rides, idet B 1909's kasserer som bekendt har de samme tanker, dog var han ikke saa optimistisk at tro eller foreslaa den landsomfattende pokalturnering ved siden af udvidelsen af 1. division. Forfatteren fra den citerede artikel har dog været saa forudseende at indse, at den første indvending vil komme fra København, hvor man ikke har plads til alle de fodboldkampe. Og det er virkelig genialt forudset, idet ingen af de baner, han dog mener er egnet til dette formaal — bortset fra Gentofte stadion — er egnet til at tage det antal tilskuere, som maa forventes at ville komme til cup- og turneringskampe i 1. division. At nævne for eks. HIK's bane, maa bero paa et fuldstændigt ukendskab til denne banes tilskuerkapacitet. Det er selvfølgelig rigtigt, at mange baner kunne udvides til at tage flere mennesker, det kan Idrætsparken, og det kan Trekanten og alle de andre, og man kan ogsaa bygge de nyprojekterede baner i Valby og paa Frederiksberg, men hvordan ligger det i øjeblikket, og hvordan er udsigterne for det i den nærmeste fremtid?

Og et program, der strækker sig fra 11. februar til 17. december afbrudt af en god maa-neds pause? Er man i Odense gaaet væk fra at spille vinteren igennem ogsaa? Det gør man dog i England, saa hvorfor ikke?

Mon det er de gode odenseanere bekendt, at da DBU ville lægge program for indeværende foraar engang i januar og ville lægge en kamp paa Odense stadion den 18. marts, fik man den besked, at saa tidligt paa aaret kunne man ikke faa tilladelse til at spille i Odense, men dette har maaske ændret sig siden?

Og hvordan bliver det, i det opstillede skema, med at „faa tid til at pleje de særinteresser, som efterhaanden under den nuværende ordning er blevet det, hvorom alt skal dreje sig“? Er der ikke i teksten faldet et „ikke“ ud foran „tid“? For efter artiklens sidste linie at dømme, synes det at være maalet, at klubberne ikke maa faa tid til nogle privatarrangementer, bortset fra den tid, der naadigt er overladt klubberne i maj.

Og er man i Odense sikker paa, at flertallet af 1. divisionsklubberne i det hele taget er interesseret i en saadan udvidelse? Jeg har min ret til at betvivle, at AGF, Esbjerg og Køge er særligt varmt interesseret.

Og til forfatteren i Kastrup Boldklubs medlemsblad: Er han, hvis han repræsenterer meningen indenfor „Sammenslutningen af 1936“, klar over følgerne af det, han truer med? Er han klar over, at med en anden magtfordeling i DBU er det sikkert, at udlodningen fra landskampene udeblev? At pengene til KBU's administration kom til at mangle, at det saa blev alle klubber, som kom til at lide herunder, bl. a. i form af langt højere kontingenter til unionen, betalingen af det fulde dommersalær i alle turneringskampe osv. Og at hvis man tror at kunne kompensere disse manglende penge, bl. a. ved at spille bykampe, maa man ikke helt sikkert regne med bistand fra visse klubbers spillere, ligesom andre huller i økonomien, som i de senere aar ret hyppigt er opstaaet, ikke kunne dækkes paa tilsvarende og — for de smaa klubber — saa smertefrie maade, som de hidtil er blevet.

Ja — saadan kan saa mange tanker tænkes at ville opstaa, men jeg kan blot til slut tilføje, at dersom de københavnske klubber vil tro sig bedre i stand til at „regere“ dansk boldsport i samarbejde med provinsen og efter de af provinsen vedtagne nyforslag til lovændringer, ja — saa er jeg ikke bange for at sige, at saa vil den københavnske boldsport komme fra dynen til halmen.

S.

N.C.-TRYKKERIEET
(NØRREBROS CENTRALTRYKKERI)

SCANDIAGADE 12 . KØBENHAVN SV
CENTRAL 16 505

Medlemsbladet: Ansvarshavende redaktør V. Skousen.

N.C.-TRYKKERIEET, KBHVN.